

01-02-2026 Η αρετή που κολάζει και η αμαρτία που σώζει

- Η πρώτη βάση της πνευματικής ζωής είναι η ταπείνωση, η συντριβή. Χωρίς αυτή καμιά αρετή και κανένα κατόρθωμα δεν έχει νόημα, καμία πνευματική προσπάθεια δεν καρποφορεί ενώπιον του Θεού.
- Όποιος υψώνει τον εαυτό του θα ταπεινωθεί και όποιος ταπεινώνει τον εαυτό του θα υψωθεί. (Κύριος)
- Ο ταπεινός, καθώς εμπιστεύεται τη ζωή του στον Θεό, έλκει τη χάρη του Θεού.
- Οι λογισμοί, που μας ταλαιπωρούν, δείχνουν ότι δεν εμπιστευόμαστε τον Θεό.
- Στην αρετή και στην αμαρτία αυτό που έχει σημασία είναι η βάση στην οποία γίνονται, δηλαδή αν γίνονται με κομπασμό και με σκληρότητα έναντι των άλλων ή με ταπείνωση.
- Αυτός που κατηγορεί κάποιον ότι είναι υποκριτής και φαρισαίος φανερώνει τον δικό του φαρισαϊσμό και τις ενοχές του. Αυτό που κάνει είναι η άμυνά του στις ενοχές του.
- Ο χαμηλωμένος άνθρωπος δεν έχει μάτια να κρίνει και να ελέγξει κανέναν.
- Το ότι νοιαζόμαστε τόσο πολύ για την εικόνα μας, για την αναγνώριση από τους άλλους, αποδεικνύει ότι δεν διαφέρουμε από τον φαρισαίο της παραβολής και ότι επενδύουμε στον εαυτό μας και όχι στην αγάπη του Θεού.
- Όταν δεν λειτουργεί η καρδιά μας, το μέσα μας και δεν ζούμε τη χάρη του Θεού, αγωνιούμε για το έξω μας, για την εικόνα μας, για το πώς φαινόμαστε στους άλλους.
- Το αν κατακρίνουμε ή όχι είναι ένας ξεκάθαρος δείκτης της πνευματικής μας κατάστασης.
- Το ότι ασχολούμαστε με τις ζωές των άλλων και μάλιστα κατακρίνοντάς τους δείχνει ότι δεν ασχολούμαστε ουσιαστικά τη δική μας ζωή.
- Ο ταπεινός και συντετριμμένος άνθρωπος δεν κοπιάζει για να μην κρίνει τον άλλον. Του βγαίνει αβίαστα αυτή η συμπεριφορά, γιατί αυτή είναι η φυσική του λειτουργία, καθώς ζει μέσα του τη χάρη του Θεού.